

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant stażysta Magdalena Mazurkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. (1)

przeciwko małoletnim M. S. (2) i I. S.

reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1)

o obniżenie alimentów

1. z dniem 1 lutego 2017 roku obniża alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 sierpnia 2010 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 250/10 od powoda M. S. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci I. S., urodzonego (...) i M. S. (2), urodzonego (...), z kwoty po 750 złotych miesięcznie na każde z dzieci do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie na każde z dzieci, tj. z łącznej kwoty 1500 złotych miesięcznie na dwoje dzieci do łącznej kwoty 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie na dwoje dzieci, płatne do rąk matki małoletnich A. S. (1), jako ich przedstawicielki ustawowej, do dnia 5 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 czerwca 2016 roku (data stempla pocztowego) M. S. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł przeciwko swoim małoletnim dzieciom: M. S. (2) i I. S., działających przez przedstawicielkę ustawową – A. S. (1) o obniżenie alimentów zasądzonych od powoda wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18.08.2010 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 250/10 z kwoty 750 zł na kwotę 350 zł na rzecz każdego z małoletnich synów. Powód wniósł nadto o zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych w pozwie i w uzasadnieniu pozwu dowodów na okoliczności tam wskazane. (k. 1-3 pozwu)

W odpowiedzi na pozew matka małoletnich pozwanych A. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych w odpowiedzi na pozew i w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew dowodów na okoliczności tam wskazane. (k. 37-39 odpowiedź na pozew)

Strony w toku postępowania pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni I. S. ur. (...) w W. (lat 11,5) i małoletni M. S. (2) ur. (...) w W. (lat 9,5) są dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego M. S. (1) i A. S. (1) (k. 6-7 akt sprawy o sygn. akt VII C 250/10 odpisy skrócone aktów urodzenia).

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 października 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 361/09 z powództwa małoletnich I. S. i M. S. (2) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1) przeciwko M. S. (1), zasądzono od M. S. (1) na rzecz małoletniego M. S. (2) alimenty w kwocie 850 zł miesięcznie i małoletniego I. S. alimenty w kwocie 650 zł miesięcznie, łącznie w kwocie 1500 zł miesięcznie, płatne do 5-go dnia każdego miesiąca z góry do rąk przedstawicielki ustawowej A. S. (1) z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (k. 28 akt sprawy o sygn. akt VII C 250/10 kserokopia wyroku).

Wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII C 250/10 Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał przez rozwód bez orzekania o winie związek małżeński M. S. (1) i A. S. (1). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad synami M. S. (1) i A. S. (1) powierzono obojgu rodzicom i ustalono miejsce pobytu małoletnich w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Kosztami utrzymania małoletnich I. S. i M. S. (2) obciążono oboje rodziców i udział M. S. (1) w tych kosztach ustalono na łączną kwotę 1000 zł, tj. po 500 zł na każdego z synów, płatną do rąk matki A. S. (1) do dnia 5-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat i tym samym obniżono alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 października 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 361/09 (k. 53-54 akt sprawy o sygn. akt VII C 250/10 wyrok).

W wyniku apelacji A. S. (1) wyrok w części zasądzającej alimenty na rzecz małoletnich I. S. i M. S. (2) został przez Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 16 lutego 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt ACa 1069/10 zmieniony w ten sposób, że udział M. S. (1) w kosztach utrzymania małoletnich synów I. S. i M. S. (2) ustalono na kwoty po 750 zł miesięcznie dla każdego z nich płatne do rąk matki A. S. (1) do dnia 5-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności, zmieniając tym samym wysokość alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 października 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 361/09 (k. 80 akt sprawy o sygn. akt VII C 250/10 wyrok).

W chwili wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów na rzecz małoletnich synów I. S. i M. S. (2): **M. S. (1)** miał 30 lat, był młodym, zdrowym i wykształconym mężczyzną – z zawodu był inżynierem elektrykiem, zamieszkiwał w okolicach W., gdzie stosunkowo łatwiej o zatrudnienie za wynagrodzeniem przekraczającym średnią krajową. M. S. (1) w czasie trwania małżeństwa z A. S. (1) mieszkał w mieszkaniu należącym do A. S. (1). Wraz z A. S. (1) posiadali oni wspólny samochód, który przeszedł na własność A. S. (1) w zamian za co A. S. (1) przekazała byłemu mężowi kwotę 14.000 zł. M. S. (1) w przeciągu trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych rozwiązał umowę o pracę w firmie (...) sp. z o.o., w której pracował na stanowisku administratora magazynu i uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 3600 zł netto i od 1 kwietnia 2009 roku całkowicie poświęcił swój czas prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, która od momentu jej założenia przynosiła straty pokrywane z dochodów wcześniej uzyskanych z pracy w firmie (...) sp. z o.o.. Możliwości zarobkowe M. S. (1) pozwalały mu wówczas na uiszczanie kwoty 1500 zł miesięcznie tytułem udziału w kosztach utrzymania małoletnich dzieci.

Matka małoletnich pozwanych **A. S. (1)** z zawodu jest ekonomistką i w dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów miała 32 lata. Pracowała w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierownika linii kompletacji zamówień i osiągała miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5.429,19 zł netto.

W dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletni **I. S. i M. S. (2)** uczęszczali do przedszkola i zamieszkiwali wspólnie z matką, na której spoczywały obowiązki codziennej pieczy nad dziećmi, dbania o ich zdrowie oraz codzienna pielęgnacja. Małoletni byli wówczas zdrowi i rozwijali się prawidłowo. W tym czasie średni miesięczny koszt utrzymania na jedno dziecko wraz z przypadającymi na każde z dzieci kosztami utrzymania mieszkania wynosił około 1000 zł, czyli razem 2000 zł. (dowód: k. 57-59 akt sprawy o sygn. akt VII C 250/10 uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 sierpnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt VII C 250/10 oraz k. 81-90 akt sprawy o sygn. akt VII C 250/10 uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16

lutego 2011 roku wydanego w sprawie o sygn. akt ACa 1069/10, e-protokół rozprawy z dnia 28 lutego 2017 r. zeznania powoda M. S. (1)).

W tutejszym Sądzie toczyło się także postępowanie w sprawie sygn. akt VI Rc 352 /11 o obniżenie alimentów gdzie wyrokiem z dnia 24.11.2011 roku powództwo zostało oddalone.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 18 lipca 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nsm 941/13 pozbawiono władzy rodzicielskiej M. S. (1) nad jego małoletnimi dziećmi I. S. ur. (...) i M. S. (2) ur. (...) zmieniając tym samym punkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 sierpnia 2010 r. w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 250/10.

Obecnie **M. S. (1)** ma 37 lat i nie zawarł kolejnego związku małżeńskiego. Po wydaniu ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów M. S. (1) podejmował prace jako kierowca/przedstawiciel handlowy i osiągał wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Pod koniec kwietnia 2015 roku M. S. (1) wyjechał do pracy do Wielkiej Brytanii, gdzie przebywał przez okres 4 miesięcy. Pod koniec 2015 roku powód wrócił do Polski i następnie wykonywał pracę dorywczą jako pakowacz i sprzątac w zakładach produkcyjnych, zaś obecnie wykonuje pracę jako pomocnik elektryka – jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. M. S. (1) po powrocie do Polski wykonując powyższe prace osiągał wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. M. S. (1) założył również działalność gospodarczą, z której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 500 zł. Podejmuje również prace dorywcze. Obecnie jego miesięczny dochód z tytułu zatrudnienia wynosi 1400 zł plus 500 zł, które osiąga on w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, tj. łącznie 1900 zł. Powód od stycznia 2016 roku mieszka wraz z M. R. w jednopokojowym mieszkaniu o powierzchni 30,4 m², należącym do jego partnerki. Wraz z obecną partnerką są rodzicami A. S., ur. (...). Partnerka M. M. S. R. ma 37 lat, jest zatrudniona w dziale finansów w księgowości i obecnie korzysta z urlopu macierzyńskiego. Opłaty za mieszkanie wynoszą około 600 zł miesięcznie (łącznie z opłatami za internet i telewizję kablową), którymi powód wraz z partnerką dzielą się po połowie. Wraz z obecną partnerką ponoszą koszty wyżywienia w wysokości około 500 zł na osobę i 250 zł tytułem wyżywienia małoletniej A. S.. M. S. (1) ponosi również koszt w wysokości 200 zł miesięcznie związany z dojazdem do pracy oraz 50 zł miesięcznie związany z opłatą za telefon, a także 100 zł miesięcznie w czasie kontaktów z dziećmi. M. S. (1) nie posiada obecnie samochodu. Obecnie realizuje on obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich synów w wysokości 200 zł miesięcznie. Z tytułu nie płacenia alimentów w ustalonej orzeczeniem Sądu Okręgowego wysokości jest zadłużony na kwotę ponad 100.000 złotych (k. 7 informacja o stanie zaległości).

Obecnie **A. S. (1)** ma 39 lat, sama wychowuje dwoje małoletnich dzieci: I. S. i M. S. (2). Od daty wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nie zmieniła pracodawcy. Jej obecne zarobki wynoszą 11.200 zł netto miesięcznie. A. S. (1) w lutym 2017 roku wprowadziła się wraz z dziećmi do mieszkania o powierzchni 90 m², w którym każde z dzieci posiada własny pokój. A. S. (1) powyższe mieszkanie zakupiła w lutym 2015 roku i zapłaciła za nie 420.000 zł. Przy zakupie mieszkania korzystała z kredytu w wysokości 60-70 tysięcy złotych i pożyczki od znajomych. Koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą obecnie 1400 zł miesięcznie. A. S. (1) posiada zobowiązania kredytowe w wysokości 3000 zł miesięcznie. Posiada ona jeszcze jedno mieszkanie, w którym mieszkała wcześniej wraz z dziećmi i zamierza sprzedać ww. mieszkanie za kwotę około 260.000 zł. Poza ww. nieruchomościami nie posiada ona innego majątku ani oszczędności. A. S. (1) prowadzi gospodarstwo domowe z obecnym partnerem, który prowadzi własną działalność gospodarczą.

Obecnie koszty utrzymania małoletnich pozwanych **I. S.** i **M. S. (2)** wynoszą łącznie co najmniej 1500 zł miesięcznie na jedno dziecko, wliczając do kosztów utrzymania dzieci koszty mieszkaniowe, koszty związane z rozrywką, wakacjami, wypoczynkiem i leczeniem małoletnich. (e-protokół rozprawy z dnia 28 lutego 2017 r. zeznania matki małoletnich pozwanych A. S. (1))

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. W sprawie wykorzystano akta postępowania o sygn. VII C 250/10 (k. 6-7, 28,

53-54, 57-59, 80-90). Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania również nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd oparł się także na zeznaniach przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych A. S. (1), uznając je za przekonujące i logiczne.

Na wiarygodność zasługiwał także dowód z przesłuchania w charakterze strony powoda M. S. (1). Jednakże mając na uwadze wykształcenie powoda i jego doświadczenie zawodowe, a także zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych A. S. (1) i zasady doświadczenia życiowego, w ocenie tut. Sądu możliwości zarobkowe powoda od czasu wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, pozostały na jednakowym poziomie. W ocenie Sądu, mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, możliwości zarobkowe zdrowego, sprawnego fizycznie i stosunkowo młodego mężczyzny, jakim jest powód M. S. (1), posiadającego wykształcenie wyższe inżynierskie elektryczne, mieszkającego w aglomeracji (...), gdzie stosunkowo łatwo dla osoby z tym wykształceniem i doświadczeniem zawodowym, jakie posiada obecnie powód M. S. (1), ze znalezieniem związanej z wykształceniem pracy, są zdecydowanie wyższe niż podawana przez powoda kwota 1900 zł netto tytułem miesięcznych dochodów.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić tak jak w orzeczeniu, a w pozostałym zakresie oddalić.

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Rodzice są zobowiązani w pierwszej kolejności do ponoszenia kosztów utrzymania swoich dzieci. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Oba te czynniki są ważne w równym stopniu.

Z kolei w myśl art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana owa może polegać zarówno na zwiększeniu się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a co za tym idzie wzrostem kosztów ich zaspokajania, jak również na zmniejszeniu się majątkowych lub zarobkowych możliwości zobowiązanego.

Wobec małoletnich I. S. i M. S. (2) ostatni raz alimenty zostały ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18.08.2010 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 250/10.

W tutejszym Sądzie toczyło się także postępowanie w sprawie sygn. akt VI Rc 352 /11 o obniżenie alimentów gdzie wyrokiem z dnia 24.11.2011 roku powództwo zostało oddalone.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że od czasu ostatniego ustalenie wysokości alimentów niewątpliwie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletnich pozwanych. Zgodnie bowiem z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64) „różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

Bezsporna jest zatem okoliczność, że z uwagi na tak znaczny upływ czasu od daty wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentach, nastąpiła istotna zmiana w zakresie wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich pozwanych. W dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletni I. S. miał bowiem 5,5 roku, zaś małoletni M. S. (2) miał 3,5 roku. Oboje małoletni uczęszczali wówczas do przedszkola i średni miesięczny koszt utrzymania na jedno dziecko wraz z przypadającymi na każde z dzieci kosztami utrzymania mieszkania wynosił wówczas około 1000 zł, czyli razem 2000 zł. Wraz z wiekiem małoletnich wzrosły koszty ich utrzymania oraz ich

uzasadnione potrzeby i obecnie, po upływie 6 lat od daty wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów koszty utrzymania małoletnich pozwanych I. S. i M. S. (2) wynoszą łącznie co najmniej 1500 zł miesięcznie na jedno dziecko, wliczając do kosztów utrzymania dzieci koszty mieszkaniowe, koszty związane z rozrywką, wakacjami i wypoczynkiem i leczeniem małoletnich.

W niniejszej sprawie nastąpiła jednakże bardzo istotna zmiana w sytuacji powoda uzasadniająca weryfikację poprzednio ustalonego obowiązku alimentacyjnego M. S. (1), bowiem w dniu (...) urodziła się jego córka A. S. (2). Pomimo tego, iż w ocenie tut. Sądu możliwości zarobkowe powoda pozostały na jednakowym poziomie, jednak od czasu narodzin trzeciego dziecka zobowiązany jest łączyć on również łączyć na utrzymanie córki, co obniża jego możliwości zarobkowe w zakresie możliwości łożenia na utrzymanie dwóch starszych synów. Z uwagi na powyższe obniżenie dotychczasowych alimentów nastąpiło od dnia 01.02. 2017 r.

Jednocześnie zważyć należało iż wynagrodzenie A. S. (1) istotnie wzrosło, gdyż jej zarobki wynoszą 11.200 zł netto miesięcznie, czyli uległy one podwojeniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.

Koszty postępowania Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa mając na uwadze fakt, iż małoletni pozwani są zwolnieni od kosztów sądowych na zasadzie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, natomiast powód został zwolniony z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2016 roku.